

מאיך שליו: משה דיין כפי שנראה לפי התיאורים הסנסציוניים בסיפורו על שליחיות

מתפקיד המפכ"ל ודיין יודע שלשפיר אין יכולת אינטלקטואלית לנסות ולקום עליו. הפרופסור שלמה אהרונסון, איש רדי ועיתונאי, גם הוא אינו מסוגל לאיים על העצמאות של דיין בתוך רשימתו. דיין אף מנהל שיחות עם כמה מנאמניו, המכירים את שיטת העבודה שלו והמקבלים את רצונו להיות המחליט והקובע היחיד. עוזרו לשעבר במשרד החוץ, הד"ר אליקים ("אלי") רובינשטיין, ומנכ"ל משרד ה-ממשלה שבראשותם עמד דיין, יוסף ("יוסי") צ'חנובר, הם רק שניים מאלה. אחת הבעיות המרכזיות בעניין הקמת הרשימה של משה דיין היא שר-הביטחון לשעבר וגיטור-לשעבר של דיין, עזר וייצמן. מן המצב היום הוא שווייצמן החליט שלא לרוץ לבחירות הקרובות, לא במסגרת רשימת דיין ולא בכל מיסגרת אחרת. היה זה וייצמן שהעלה לראשונה, בשי-דורמונד המפורסם בטלוויזיה שלו, את הרעיון שמשה דיין יעמוד בראש רשימה חדשה, שבה ישתתף וייצמן. אולם מאז עבר זמן וייצמן החליט לקחת פסק-זמן מהחיים הפוליטיים ולשבת בינתיים בקי-סריה.

דיין יודע שאם יעמוד וייצמן במקום השני ברשימתו, היא תזכה בחמישה-שישה מנדטים נוספים, שהוא זקוק להם כדי להיות גורם פוליטי חזק יותר. הוא מעוניין בווייצמן, וגם יודע שווייצמן לא יפריע לו להמשיך ולהיות זאב בודד בעל כוח. גם וייצמן, אם יצטרף בכל זאת, בסופו של דבר, לדיין, יהיה זאב בודד כזה. הדי-שניים לא יתנגשו זה בזה.

דיין אינו מפעיל לחצים על וייצמן, אינו שולח אליו שליחים, כפי שנהוג בי-חיים הפוליטיים בישראל. הוא יודע שב-מיקרה של וייצמן צעד כזה יכול רק להפ-ריע. הוא אמנם נפגש לשיחות עם גיטור-לשעבר, אך אינו לוחץ עליו להצטרף. דיין סומך על כך שווייצמן הוא חיה פו-ליטית, ושברגע האחרון יגבר עליו יצרו הפוליטי והוא יונק מחדש לתוך קלחת ה-בחירות.

תוכניתו של דיין פשוטה. הוא ילך בראש רשימה "עצמאית" — שרק מסיבות טאק-טיות אין הוא קורא לה בשם "רשימה א-ית", וינסה להכניס לכנסת עד כמה ש-יותר תומכים-צללים, כדי שהרשימה ה-אישית שלו תהיה בעלת-עוצמה. הוא יש-תדל שלא להיעזר במנגנונים, שלדעתו אי-נם נחוצים במיקרה שלו, ואף לא להיעזר בכספים, שפירושם מחויבות פוליטית. הוא ינסה להרכיב את הרשימה מאישים שהוא בטוח בכך שהיה נאמנים לו ושיעשו את רצונו, ולא באישים הבאים ממסגרות פוליטיות קיימות הרגילים למערכות פנים-מיפגתיות מאורגנות, אשר דיין בו להן.

דיין זקוק לאישים שימסכו קולות, אך שלא יכבידו עליו ולא ינסו להשתתף איתו בהכרעות. את הד"ר ישראל כץ הוא מחבב, אך כנס רמת-אביב גרם לו, ככל הנראה, למחשבה שנייה לגבי צירופו של כץ. כץ הופיע לכנס בראש כמה עשרות פליטי ד"ש ז"ל, ישראל גרנית, ינחה את הכנס. באלה אין דיין מעוניין.

דיין מעוניין בדמויות חדשות, מחוץ ל-מפה הפוליטית, שעדיין אינן יודעות את סוד כינון המנגנונים, העסקנות והלובי המיפגתי. הרצל שפיר יהיה נאמן ככלב לדיין. דיין היה האישיה הפוליטית ה-יחידה שתמכה בשפיר בעת פרשת הדחה-

רכש את מילצ'ין

העסקים הישראלי הצעיר, שהוכיח כיש-רון רב בעולם העסקים הבינלאומי, במקום השלישי ברשימה.

מיהו יעקוב לוינסון הפרטי של רשימת דיין, ההפתעה הכלכלית של האיש שעדיין לא החליט סופית אם הוא ירוץ לבחירות? ארנון מילצ'ין נחשב היום כאחד האנשים העשירים בישראל, ובעל שם מצויין בעולם העסקים והקולנוע הבינלאומי. הוא בן למישפחת-פרדסנים יודעה מרחובות. שלר-שת האחים מילצ'ין, אביו המנוח ושני דודיו של ארנון, היו מעשרי רחובות. אביו של מילצ'ין נפטר כשארנון, שהוא היום בן 38, היה בן 20. ארנון ירש את העסק המישפחתי ואת עול פרנסת אמו ואחותו, דליה.

מילצ'ין החל מנהל ממישרד קטן בדרום תל-אביב את עסקי יבוא הכימיקלים ל-חקלאות, שהוריש אביו. תוך כמה שנים הוא הפך מוביל בשטח זה בארץ. עסקיו התרחבו וקשריו עם גורמי-החץ התהדקו. הוא החל בנוסיעות לחוץ-לארץ, נשא לאשה תיירת יפהפיה שהגיעה לישראל, שממנה התגרש בינתיים.

במהירות הוא התחיל להיכנס לעסקים של קניית נשק ומכירתו, והרחיב את מעגל חברות-הכימיקאליים שאותן הוא מייצג. הוא מצא לו שותקים במיזם-הרחוק, ב-אירופה ובארצות-הברית, והעביר את מר-כו עסקיו לחוץ-לארץ.

לעסקי הקולנוע נכנס ארנון מילצ'ין ב-עוצמה רבה. הוא הפך דמות מוכרת בעולם הקולנוע הבינלאומי, הן בזכות ההפקות הגדולות שלו והן בזכות יחסיו האישיים עם שותקים, ובעיקר שחקניות, מפורסמים. עיתונות הרכילות הקולנועית יודעת לספר על רומן ארוך שלו עם הזמרת-יוכבב-ברברה סטרייסנד.